

Genesis 5:25-32

Lamech 1 zijn tijd 2 zijn zoon 3 zijn verwachting

Gemeente,

Als er een storm voorspeld wordt, neem je je maatregelen. Uit voorzorg zet je wat spullen binnen die anders weg kunnen waaien of kapot kunnen vallen. Want als er noodweer in aantocht is breng je het een en ander in veiligheid.

In de tijd van ons Schriftgedeelte is er noodweer op komst. De zondvloed komt. Als Henoeh door de Heere is weggenomen zijn we nog zo'n 650 jaar van de zondvloed vandaan. De storm komt. En God neemt Zijn voorzorgsmaatregelen. En daarom gaan er dingen veranderen. Twee dingen in elk geval.

1 zijn tijd

Ten eerste daalt de leeftijd waarop de vromen sterven. In Genesis 5 wordt het geslachtsregister beschreven vanaf Adam via Seth en Enos. De lijn waarin de dienst des HEEREN en de vreze Gods bewaard bleef. Ze werden allemaal rond de 900 jaar. Maar in vers 31 lezen we van Lamech dat hij sterft als hij 777 jaar is. Als je dat narekent, is hij gestorven 5 jaar voor de zondvloed. Henoeh is al weggenomen, Lamech wordt ook van de aarde weggenomen. En Methusalach, de oudste van allen, is 969 geworden. Als je narekent is hij gestorven in het jaar van de zondvloed. Misschien betekent zijn naam ook wel zo iets. Zoiets als: na mijn dood wordt het gezonden. Zie je God haalt Zijn kinderen binnen. God neemt Zijn kinderen weg voor de zondvloed komt.

En het tweede is dat de leeftijd waarop de godvrezenden kinderen krijgen ineens omhoog gaat. Die was meestal zo rond de 100 jaar, soms eronder, 65 of 70. Maar dan lezen we van Methusalach in vers 25 dat hij al 187 is als hij zijn oudste zoon krijgt. En Lamech is 182 als hij Noach krijgt. En Noach is zelfs 500 als hij kinderen krijgt. Als hij 502 is wordt zijn oudste zoon Sem pas geboren. (10:21) En die krijgt geen kinderen meer in de tijd voor de zondvloed. Het is alsof God de tijd uitrekt en oprekt. Hij wacht.

Die twee bewegingen zorgen ervoor dat het getal der vromen klein is geworden. Zodat ttv de zondvloed er maar 1 gezin is dat de HEERE vreest: Noach en zijn huis. De andere vromen zijn gestorven, weggehaald voor die tijd. En geboortes hebben er nauwelijks meer plaatsgevonden n die tijd voor de zondvloed. Het getal der vromen werd klein. Het oordeel van de zondvloed komt eraan en God haalt de vromen weg voor die tijd.

Daar zit tegelijk een oordeel in. Als de vromen wegvallen dan worden voorbidders weggenomen. En als er dan geen nieuwe generatie opstaat van voorbidders dan zou het oordeel wel eens nabij kunnen zijn. En er worden vromen weggenomen. Voorbidders voor onze gemeente. Als we zien naar de overledenen van de afgelopen jaren. Daar waren voorbidders bij voor de gemeente. Mijn moeder bad elke dienst voor de gemeente en is weggenomen. En dan is de vraag: komen er nieuwe voorbidders? Zijn er weer ouderen, ouders die voor de gemeente bidden? Dagelijks voor het ambtelijk werk bidden? Zijn er jongeren die niet alleen bidden voor hun school, hun werk, maar ook, maar eerst voor de gemeente, de kerk? Als dat niet zo is, en de voorbede sterft uit, dan kan oordeel wel eens heel nabij zijn over een kerk, een gemeente.....

Jesaja 57:1 moet u eens overdenken in dit verband: de rechtvaardige komt om en er is niemand die het ter harte neemt; de weldadigen worden weggeraapt zonder dat iemand erop let dat de rechtvaardige weggeraapt wordt voor het kwaad. Soms neemt God Zijn kinderen tot Zich om hen voor leed en ramp te bewaren, dat zij niet mee hoeven te maken. Dan zeggen we terecht: we mogen ze niet terug wensen.

Maar Noach dan? Waarom neemt God hem ook niet weg voor die tijd. Dat Hij de zondvloed niet me hoeft te maken? Dan is er ook geen ark nodig, dan haalt God al de Zijnen thuis voor de zondvloed. Omdat dat niet kan. Want er moet en zal een lijn blijven doorlopen tot aan Christus. Het zaad van de vrouw zal geboren moeten worden uit Adams en Eva nageslacht, zo was het beloofd. En de draad is wel heel dun, één echtpaar maar, maar de draad van Adam naar Christus toe blijft. De brug is heel smal, maar hij is er van deze kant naar de andere kant van de zondvloed.

En daar geeft God Noach voor. Die wandelt met God, 6:9. God bekwaamt zelf een mens ertoe om die immense taak te kunnen volbrengen: een ark bouwen op het droge. God geeft een man die al die jaren van beproeving doorstaan kan en zal. Precies de man die nodig is in die tijd en op die plaats. Zo geeft God steeds mensen op een tijd en plaats wanneer dat nodig is. Een Jeremia in 700 voor Christus, een Paulus in 30 na Christus, een Augustinus, 400 na Christus, Luther, Calvijn, 1500 na Christus. Precies de mensen die in die tijd voor die taak nodig waren. Opdat we bidden zouden: wilt U de mensen geven die onze tijd en plaats nodig heeft? De mannen, de vrouwen, de ambtsdragers, die deze gemeente en tijd nodig heeft.

En bovenal gaf God in de volheid des tijds die ene: Zijn Zoon. God en mens ineen. Voor de allergrootste taak om Schuilplaats tegen Zijn toorn te zijn. Verberging tegen de wind en een Schuilplaats tegen de

vloed. Als het laatste oordeel komt is er een Man Die nodig is om een zondaar daar doorheen te bewaren. God zorgt voor de Zaligmaker in Wie je veilig door het laatste gericht heenkamt. Want dat is wel aanstaande. Dat laatste gericht is aantocht. Om heel de godloze mensheid voor eeuwig weg te vagen in het eeuwige verderf. En waarom is dat nog niet gebeurd? Is het nog niet erg genoeg op de wereld? Zeker wel. Maar God rekt de tijd nog op en uit. Omdat Hij, II Petrus 3, lankmoedig is, niet willende dat enige verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen, dat u, dat jij tot bekering komt. Dat oordeel komt. Er is een Man Die daartegen redt.

En God wacht nog. Hij rekt de tijd uit. Zo lang mogelijk als elastiek. We zijn nog geboren, wij ontvangen nog genadetijd. We krijgen gelegenheid om ons te bekeren. God wil ons niet zonder meer wegvagen in het eeuwige verderf. Hij geeft tijd, lankmoedig.

Hebt u uw maatregelen al genomen? Heb je jezelf al in veiligheid gebracht? Je kan natuurlijk denken: och, dat is al zo vaak gezegd, en dat zegt de kerk al 2000 jaar dat het oordeel komt. Dat zal wel loslopen. Dat is de duivel. Die zegt: God is lankmoedig, och het loopt het wel los. Maar de Bijbel zegt: God is lankmoedig haast je.

2 zijn zoon

Noach dan. Als Lamech en zijn vrouw een kindje krijgen, een jongetje noemen ze hem Noach. Want dat betekent: deze zal ons troosten. Zoals Eva dat dacht in 4:1. Ik heb hem verkregen: de Man. Zo denkt Lamech dat nu: Deze is het. De beloofde. Deze zal ons troosten. Van ons werk en de smart van onze handen. Dat slaat terug op Genesis 3:17. Het oordeel van God na de zondeval. Ons werk geeft smart. Er moet gezwoegd en gezweet worden. Het zal een strijd zijn om in levensonderhoud te voorzien. Onkruid bedreigt het gewas. Droogte belet de oogst. Ziektes treffen het vee. Zwangerschappen geven moeite en pijn. En soms is het nog vergeefs ook. Al je gezwoeg, op school, en in je werk. Ook in Gods Koninkrijk: je ziet geen vrucht, geen resultaat. En tenslotte eindigt alle smart in de dood. Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren. En rouw en gemis blijven achter.

Nu is er natuurlijk heel wat veranderd tov die tijd. De soorten werk zijn veranderd. Maar de smarten en moeiten zijn gebleven. Wereldwijd het voedselprobleem, het lijden door ondervoeding en hongersnood, ziekte als ebola en anderen. Smarten kent ieder mens: over ziekte, eenzaamheid, kinderloosheid, alleen zijn. Werk kan geestdodend zijn of je hebt geen werk. Het zweet des aanschiins kan nu zijn een overbelasting door stress of burn out. En uiteindelijk geldt nog steeds: stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.

Maar Lamech zegt erbij hoe dat komt: vanwege het aardrijk dat de HEERE vervloekt heeft. Om onze zonden! Het is niet normaal al die smart, dat is niet natuurlijk, dat komt door de vloek Gods. Waardoor de schepping al het schepsel, Rom 8, aan de verderfelijke onderworpen is. Omdat de breuklijn van de zonde onder ons leven loopt.

Lamech roept het uit: deze zal ons troosten. Noach. En troosten is iets apart. Troosten is niet: wegnemen. Als een kind een stuk speelgoed kwijt is kan het onbedaarlijk huilen en verdrietig zijn. Als moeder dan troost dan zegt ze niet: ik heb het gevonden. Maar troosten wil zeggen: ze stelt er iets tegenover. Iets wat er ook nog is: ja, je hebt toch nog dat andere speelgoed? Of: kom je krijgt een snoepje van me. Dat is troosten. Of ze wijst op iets wat nog komt: ja, overmorgen ben je jarig en krijg je vast weer nieuw speelgoed. Dat is troosten. Straks komt er iets moois voor terug.

Daar heeft Lamech iets van gezien: door Noach zal er iets moois komen. Straks, na de zondvloed zal er een nieuwe wereld openliggen, een nieuw begin. Een leven op een nieuwe aarde, waar de goddelozen niet meer zijn. Deze zal ons troosten! Er komt een nieuwe wereld aan! Dat is troost!

En nu leggen we weer hoofdstuk 4 eraan. Het hoofdstuk over de lijn van de goddelozen, van Kain af. Die maakten natuurlijk hetzelfde mee. Dezelfde pijn, smarten, ziekten, sterfgevallen kwamen ook onder hen voor. Alleen wat zie je daar? Daar vinden ze de tenten uit: de mooie huizenbouw, kleine paleisjes. Daar vinden ze muziekinstrumenten uit. De muziek. Daar bewerken ze koper en ijzer. Sieraden en rijkdom: auto's en boten. En daar doen ze het mee. Kijk dat is het verschil: in alles wat je meemaakt in je leven waar heb je genoeg aan? Aan mooi huis, muziek op zijn tijd, auto en boot enz. Kains geslacht zegt: als ik daar maar van heb, dan is het nog wel vol te houden, dan houden we het wel uit. Dan verdringen en vergeten we de smart wel. En omdat je daar genoeg van hebt, heb je geen verzoend God nodig. Geen heerlijkheid nodig, de aarde biedt genoeg.

Of: kregen we door wedergeboorte behoefte aan meer, aan anders? Omdat ons leven, het leven van de mensheid is gebouwd als San Francisco en Los Angeles. Twee steden in Zuid-west Amerika die liggen op een enorme breuklijn van 2 aardplaten. En vroeg of laat zullen die steden een keer getroffen worden. Nu zijn er soms kleine aardchokjes die er een voorbode van zijn. Die zijn een voorbode van de grote beving die een keer komt.

Kijk, ons leven is gebouwd op de breuklijn tussen God en mens. En elke smart, elke ziekte, elke griepje, elk niet gehaald tentamen of toets, elke tegenslag is een kleine beving. Die aangeeft: er komt een grote beving: Gods gericht in je sterven. Dan zakt heel je leven weg voor eeuwig. Wat je nodig hebt is niet wat meer plezier, wat meer voorzieningen, maar: troost. Troost van een ander leven dat wacht. Van een nieuwe hemel en nieuwe aarde. Troost in Jezus Christus Die leven geeft gefundeerd op Zijn volbrachte werk. Waar geen breuklijn onder ligt. Déze zal ons troosten. Deze Zaligmaker, meerdere Noach zoekt zondaren die schreeuwen om Hem. Die schreeuwen om leven. Leven. Met God verzoend, leven dat niet wegzinken zal. Wat baat het een mens als hij de wereld wint, als hij smarten tot een minimum weet te beperken en zoveel mogelijk lukt te genieten, maar.....je leven staat nog op de breuklijn tussen God en je ziel?

3 zijn verwachting

Lamech heeft dit niet meegemaakt overigens. Vijf jaar voor de zondvloed is hij gestorven. Hij heeft die nieuwe wereld niet gezien van na de zondvloed. Hij heeft alleen de ark in aanbouw gezien, maar de verlossing zelf door het water heen, en de intocht in de nieuwe aarde heeft hij niet meegemaakt. 595 jaar heeft hij nog geleefd na Noach's geboorte. 595 jaar heeft hij gewacht op de vervulling van die belofte. Deze zal ons troosten. Maar hij heeft het in zijn leven niet meegemaakt. Je kunt iets van teleurstelling vermoeden bij Lamech. Dat kan dus: dat God beloften vervult, maar niet meer in de tijd dat je het zelf meemaakt op aarde.

Zo is dat ook gebeurd bij vele vromen van het Oude Testament die wisten van de belofte van de Messias. En die Zijn komst verwachtten en naar uitzagen. Hebreeen 11 zegt dan deze allen zijn in het geloof gestorven, hebbende de belofte niet verkregen, namelijk dat ze Jezus' leven zouden zien op aarde, maar hebben geloofd en verwacht en van verre gezien en beleden dat zij gasten en vreemdelingen op aarde waren. Maar je proeft iets van teleurstelling; alleen van verre gezien, niet verkregen in hun leven.

Zo zijn er christenen gestorven na die tijd, die wisten van de belofte van Jezus wederkomst. Dat Jezus komen zal om al Gods beloften te vervullen. Maar die dat niet hebben meegemaakt in hun leven. De belofte verwacht, maar niet verkregen. Zou dat een stand in het geestelijk leven kunnen zijn, dat je die belofte verwacht: van Jezus wederkomst, van de nieuwe hemel en nieuwe aarde en dat je enigszins teleurgesteld sterft: ik heb het in mijn leven niet mee mogen maken. Van verre gezien, en geloofd, en verwacht en verlangd, maar niet meegemaakt. Kun je je daar wat bij voorstellen? Ik had het zo graag

meegemaakt, Zijn wederkomst, maar tot nu toe: niet vervuld. Of zitten wij daar zover vandaan? En dat terwijl Lamech voor zijn verwachting één belofte had, over het vrouwenzaad dat komen en overwinnen zou, van ruim 1000 jaar geleden. Zijn profetie is de 2e belofte. En hoeveel beloften hebben wij er niet bijgekregen nog..... Opdat wij zouden verwachten de vervulling ervan.

En als die niet tijden ons leven plaatsvind, dan daarna. Dat kan dus. Dat je de vervulling van beloften niet meer meemaakt in je leven. Van beloften voor je kinderen of kleinkinderen, of voor Israel, of voor de Kerk. Je leven lang gebeden, verwacht, maar als je sterft nog niet vervuld: dat het dan na je dood vervuld wordt. Zoals Manasse tot bekering kwam na de dood van zijn vader Hizkia.

E is nog iets met deze belofte en verwachting van Lamech. Deze, Noach, zal ons troosten had Lamech gezegd, verwacht. Straks zal het zover zijn: na de zondvloed treden zij een nieuwe aarde binnen. Maar....al snel zal blijken, echt nieuw is hij niet en leven daarop ook niet. Het begint weer van voren af aan: mensen die God verlaten, torenbouw van Babel, Noach zelf dronken in zijn tent. En nog steeds zijne smarten, ziekten, sterven mensen. Echt nieuw is het niet, het leven dat Noach te bieden heeft, en waar Noach de zijnen brengt en binnenleidt. Daarvoor is een Ander nodig, de meerdere Noach. Van Wie ten volle geldt: Deze, Deze zal ons troosten. Want Hij neemt de vervloeking zelf op Zich. De oorzaak van alle ellende, de oorzaak van onze eeuwige honger en kommer, namelijk de zonde, op Zich neemt. En draagt in gehoorzaamheid naar Golgotha. De plaats waar het kruis staat, het symbool van vervloeking en schuld. En Hij neemt de vervloeking op Zich.

En in en door Hem komt er een nieuwe hemel en nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. En waar geen dood en smart meer zijn zal. Omdat de aarde door vuur heen zal gaan. Water wast alleen de buitenkant, maar vuur reinigt van binnen, alle kiemen van verderfelijkeid en ziekte en dood zullen weggebrand worden. En er zal een nieuwe hemel en nieuwe aarde zijn. Echt nieuw. Zonder smart en rouw en dood en verdriet.

Deze, deze zal ons troosten. Jezus Christus. In Hem echt nieuw leven, echte troost. Tegenover alle smart hier en nu. Alle smart, ook alle kruis dat er nog bij komt als je de Heere leert kennen en volgen. Lijden om Zijns Naams wil. Strijden tegen jezelf en de wereld. Beproeving dat je werk voor niets lijkt en vergeefs. Soms lijkt het allemaal teveel en te zwaar. Maar Deze zal ons troosten. Door de storm van het oordeel heen: Jezus. Hij brengt naar de overzijde. Van dit leven, deze bedeling, naar de overzijde van de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Alle tranen zal God daar afwissen. Alle lijden zal daar heerlijkheid geworden zijn. Alle

smart veranderd in vreugde. Deze zal ons troosten. Eeuwig troosten. Meer dan troosten. De troost zal de smart ver overtreffen. Meer dan waard zijn. Deze zal ons troosten: echt nieuwe aarde, nieuw leven.

Kom tot Hem, nog wacht Hij lankmoedig. Als een pontbaas. Op sommige plekken waar jongeren naar school fietsen moeten ze onderweg met een pontje oversteken. Dat was in de Bommelerwaard zo, Bruchem en Kerkwijk. Als je dan aangefietst kwam en de pontbaas zag je dan kon die wat tijd rekken, wat langzamer lopen, wat trager de slagboom pakken, zodat je nog op tijd mee kon. Maar ja, als je dacht, die pontbaas wacht toch wel en je ging afstappen en in het gras een flesje leegdrinken, dan voer hij toch weg, dan kwam te laat. Volgend pont.

God wacht, God rekt de tijd. De pont Christus ligt nog gereed. Hij ziet je, u nog komen. Hij wacht nog. De slagboom is nog niet dicht. Maar als je denkt, och, loopt wel los hoor, alle tijd, dan gaat de slagboom dicht. En je bent te laat. Niet mee naar de overzijde. En er komt geen volgende pont...nooit meer. Daarom: haast u om uws levenswil!

Amen